

ÁNH TRĂNG QUÊ

// Mày à, ra ngoài ngắm trăng đi. Hôm nay là rằm, trăng sáng lắm!" - tin nhắn của đứa bạn thân. Vội vàng tung chăn, tôi nhảy phắt xuống đất, lao ra cửa phòng, ngửa mặt lên trời, quay người đủ một vòng, rồi tên tò nhắn tin lại cho bạn: "Chỗ tao không có trăng mày à!".

Chỉ mấy năm trước thôi, hồi còn ở nhà, hầu như tối nào tôi cũng ngồi trước cầu ao hóng gió, chờ vầng trăng từ từ ló lên sau những tán lá xoài trước cổng. Tôi thích nhìn ánh trăng lung linh dưới nước, thỉnh thoảng xao động vì một làn gió nhẹ hay tan ra vì những cái đớp của lũ cá dưới ao, rồi hợp lại tròn trĩnh như vầng trăng trên cao kia. Có những đêm đang học mà buồn ngủ tôi lại khe mở cửa, ra sân đi lòng vòng rồi ngửa mặt lên trời mà thả hồn, tận hưởng cái cảm giác thanh thản, mát rượi đang tỏa xung quanh.

Không gian thoáng mát, yên bình của vùng quê đã sinh ra tôi cộng với sự mon man, dịu nhẹ của ánh trăng đã bao lần khiến tôi không thể nào quên, luôn thèm muốn trong những ngày xa nhà, nhất là những ngày có trăng!

Hồi tôi còn bé, điện đóm ở quê tôi còn là một thứ "xa xỉ", buổi tối cả xóm chỉ thấp đèn dầu, hoặc không thấp gì cả. Những tối mùa hè, trời sáng lắm, có thể nhìn rõ mọi vật, mọi người. Mỗi tối mẹ đều trải chiếu trước hiên nhà, tôi nằm trên gối mẹ, ngửa cổ theo tay mẹ nhìn lên trời tìm ông thần nông và con vịt, tìm dải ngân hà, tìm hai bác nông dân đang tát nước... Những nhân vật mẹ kể được tạo nên từ những ngôi sao, và mỗi người lại có một câu chuyện riêng. Và thế là ngày nào tôi cũng thích truy tìm những nhân vật thần thoại ấy ở khoảng sân trước nhà.

Ánh trăng kia còn mang cho tôi một sự thích thú khác, đó là nhìn xem chú Cuội đang làm gì trên đó. Tôi luôn tin cái vệt đen hình vòng cung bên trái kia là cây đa, cái khối đen to to ở phía dưới là con trâu còn chú Cuội chắc đang ngủ gật hoặc thổi sáo dưới gốc đa. Mỗi lần như vậy tôi lại lầm nhảm mấy câu mẹ hay đọc: Thành Cuội ngồi gốc cây đa/ Để trâu ăn lúa gọi cha ời ời/ Cha mày cất cỏ trên trời/ Mẹ mày cuội ngựa đi mời quan viên/ Ông thời cầm bút cầm nghiên / Bà thời cầm tiền đi chuộc lá đa...

Ánh trăng ấy chứa đựng bao nhiêu những kỷ niệm tuổi thơ của tôi và lũ trẻ con trong xóm. Còn nhỏ, chúng tôi ngồi bệt dưới sân chơi chuyền, chắt đá, tôi luôn bị mẹ mắng vì làm vỡ không biết bao nhiêu vòng tay bởi những trò này. Có lần chơi trò bịt mắt bắt dê ở sân nhà, trong lúc bị bịt mắt tôi ôm phải chậu xương rồng của bố, gai cắm đầy vào tay, tôi khóc òa lên. Bố mẹ ở trong nhà ra xem, mắng cho mỗi đứa một trận, và thế là kết thúc cuộc chơi. Nhưng đâu lại đó, hôm sau chúng tôi lại chơi tiếp. Lớn lên một chút tôi ngang bướng và nghịch ngợm hơn, không khác gì mấy thằng

con trai trong xóm. Sau vụ tháng năm khi cánh đồng còn trơ gốc rạ, lũ chúng tôi kéo nhau ra đồng với những quả bóng nhựa, chia đội ra đá. Con gái con trai lẫn lộn, đá chung một đội, hò hét ầm ĩ. Đội thua bị phạt mua kẹo cho đội thắng và các cổ động viên của cả hai đội. Có lần đá bóng bị ngã, bong gân ở tay, sợ bị mẹ mắng, về nhà tôi cố chịu đau, sớm mai đi học về nói dối là bị ngã trên lớp. Nhưng cuối cùng cũng bị mẹ phát hiện ra. Mẹ chỉ cốc đầu thật nhẹ "con gái gì mà nghịch ngợm, lẽ ra phải là con trai mới đúng". Tôi hí hửng: Mẹ sướng thế còn gì, có hẳn hai thằng con trai (trên tôi còn một anh trai và hai chị gái).

.....

Bây giờ chúng tôi đều đã lớn cả, đứa đi học đứa đi làm, nhưng cứ mỗi dịp về quê, chúng tôi lại dẫn nhau đi lòng vòng trong xóm, kể cho nhau nghe những câu chuyện tuổi thơ, cùng nhau cười đùa thật vô tư... dưới ánh trăng... như những đứa trẻ ngày xưa.

Tôi thấy nghèn nghẹn trong cổ, cảm giác ấm ức như bị mất cái gì. Ôm điện thoại nhắn tin cho bạn mà sao thấy cay cay nơi khóe mắt. Ra Hà Nội học đã ba năm, không biết bao mùa trăng đã qua đi nhưng số lần nhìn thấy trăng của tôi chỉ đếm trên đầu ngón tay. Tôi trọ gần khu công trường đang thi công, ánh đèn công trường sáng suốt đêm, làm tôi mấy lần tỉnh giấc cứ tưởng trời sáng. Cứ độ rằm tôi là đứa bạn lại nhắn tin cho tôi gọi ra ngắm trăng cùng nó. Mỗi lần như thế tôi chỉ muốn bay ngay về nhà, về cái ngày xưa của tôi cùng ánh trăng hiền dịu kia...

HỒNG THOM